

det, end at Veiarbeidet bliver udført og Omkostningerne fordeelte ganske paa den sædvanlige Maade mellem Amtet og Statskassen. Jeg skal erklære, at hvis jeg kunde have formodet, at Veiloven ikke vilde blive vedtagen saa tidligt, at den kunde træde i Kraft den 1ste April d. A., og at der altsaa ikke kunde være Tale om noget Veibudget for Aaret 1867—68, vilde jeg ganske vist ikke have foreslaaet denne Post optagen paa Tillægsbevillingen, men blandt Udgifterne til de ordinaire Veiarbeider paa den ordinaire Finantslov. Det forekommer mig, at naar man maa erkjende, at Udførelsen af dette Arbeide er nødvendig, og naar man ser hen til den mindre heldige Stilling, som gamle Kjøbenhavns Amt, naar Veiloven vedtages, unægtelig faaer, er der al Opfordring til at søge at bevirke denne lille Rettelse for gamle Kjøbenhavns Amt derved, at Udgiften til denne Forbedring af Gamle Kongevei deles mellem Amtet og Statskassen istedetfor at bæstes alene af Amtet. — Det ærebe Udvalg har i Motiverne, uden dog i den Anledning at foreslaae nogen Ændring, søiet en Bemærkning til mit Forlangende paa Tillægsbevillingen om Istandsettelsen af Frederiksberg Slot. Jeg troer, at det ærebe Udvalg maa have overseet, at dette Arbeide aldeles ikke kunde have været optaget paa Finantsloven for 1866—67 af den simple Grund, at denne Finantslov ikke omfattede Monarchiets Bygninger. Det laa altsaa under Rigsraadets Bevilling og maatte have været optaget paa Finantsloven for 1866—68, men denne Finantslov blev, forsaavidt den vedkom Indenrigsministeriet, fuldendt midt i Marts Maaned, og Arbeidets Udførelse var dengang ikke approberet af mig, skjøndt Planerne foreslaae kort, før Finantsloven blev fuldendt, og de kunde ikke approberes af mig, før den Finantslov var vedtagen, som det ærebe Udvalg har villet citere, men ikke har citeret. Udvalget har nemlig citeret Finantsloven for 1866—67, men har meent Finantsloven for 1866—68, Jeg havde altsaa kun Valget mellem enten at lade Frederiksberg Slot henligge saaledes, som

det har henligget i et Par Aar, til Byrde for Statskassen, uden at give noget som helst Vederlag derfor, endnu i eet Aar, eller at tage Ansvar paa mig og fremme Arbeidet saaledes, at den hele Foranstaltning, som Udvalget iøvrigt indrømmer er heldig, blev gennemført et Aar tidligere. Jeg troede at gjøre vel i at paatage mig dette Ansvar, og jeg haaber, at det ærebe Udvalg efter den Forklaring, som jeg nu har givet, ikke vil fastholde endogaa blot den mindre strenge Dabel, som unægtelig indeholdes i dets Betænkning.

Ordføreren: Jeg troede, at den ærebe Indenrigsminister vilde erkjende, at Udvalget havde taget overmaade smukt og lempeligt paa hans Forslag med Hensyn til Frederiksberg Slot, hvorefter han har beklaget sig derover, som det forekommer mig, paa en ikke ganske rigtig Maade. For det Første sagde han, at Udvalget havde citeret Finantslovsforslaget for 1866—67 istedetfor Finantslovsforslaget for 1866—68, men som bekendt var dette Forslag netop deelt, idet man gik ud fra den Forudsætning, at kun Forslaget for 1866—67 vilde blive opretholdt, da man haabede at faae Forsætningen bragt istand, hvilket jo ogsaa er steet, og da faae Finantslovsforslaget for de tidligere Monarchiet vedrørende Anliggender for 1867—68 til Behandling paant. Dernæst maa Planen til dette Arbeide jo være fulgt længe efter den høitærede Ministers Beslutning om at faae lagt en Plan, og den er dateret den 5te Marts 1866, medens Finantslovsforslaget, som den høitærede Minister bemærkede, blev færdigt midt i Marts. Jeg troer saaledes, at der nok kunde have været Tid for den høitærede Minister til at stille Forslag om en vis Udgift, selv om den ikke ganske nøiagtig kunde opgives, og at det havde været naturligere at bringe Sagen for den lovgivende Magt allerede paa dette Trin, istedetfor at lade Arbeidet udføre, uden at noget som helst Spørgsmaal i saa Henseende havde foreligget Lovgivningsmagten. Imidlertid lægger jeg ikke stor Vægt